

Bilaga 12. Evidensbaserade bedömningsverktyg, modeller, metoder och blanketter för bedömning av den ungas situation

Mätare/modell	Objekt
Bedömning av helhetsituationen	
Bedömning av barnskyddsbehovet	BBIC-modellen (Barns Behov i Centrum-modellen) används som stöd för bedömningen av behovet av barnskydd. I denna modell analyseras den ungas situation ur perspektivet för den ungas behov, föräldrarnas förmågor, familjen och omgivningen.
Kartläggning av barnets/ den ungas livssituation och fastställande av behovet av socialarbete	Modellen för barncentrerad initialbedömning används under socialvårdsklientrelationen inom barnskyddets öppenvård. Målet med modellen är att utreda barnets livssituation och behov av socialarbete. ⁴²
Hälsotillstånd	
Bedömning av depressionssymptom	Bedömningsmetoden BDI-21 (Beck Depression Inventory) har utvecklats för bedömning av svårighetsgraden av depressionssymptom.
Bedömning och uppföljning av ångest	Bedömningsmetoden GAD-7 (Generalized Anxiety Disorder 7-item scale) är avsedd för screening och uppföljning av ångeststörningar.
Utredning av självkänslan	Det finns en särskild enkät för bedömning av en persons självkänsla.
Användning av rusmedel	
Bedömning av alkoholkonsumtion hos unga	Med hjälp av blanketten ADSUME (Adolescents' Substance Use Measurement) bedömer man alkoholkonsumtionen hos unga och relaterade risker.
Bedömning av riskerna i anslutning till alkoholkonsumtion	Audit-enkäten har utvecklats för bedömning av riskerna i anslutning till alkoholkonsumtion.
Bedömning av riskerna i anslutning till användning av narkotika	Med hjälp av DUDIT-testet (Drug Use Disorders Identification Test) strävar man efter att bedöma vilka problem och skadliga effekter användning av narkotika kan medföra.
Våld	
Bedömning av brottsligt beteende hos unga	SAVRY-metoden (Structured Assessment of Violence Risk in Youth) har utvecklats för att bedöma eventuellt framtida brottsligt beteende hos unga.
Bedömning av risken för våld i nära relationer och våld i hemmet	MARAK-blanketten används för bedömning av risken för våld i nära relationer och våld i hemmet.
Våldsriskbedömning	HCR-20 (Historical Clinical Risk Management) är en metod för bedömning av våldsrisk hos individer som har psykiska problem eller en våldsam bakgrund ^{44–46} . Användningen av HCR20 kräver certifiering ⁴⁷ .

Mätare/modell	Objekt
Bedömning av våldsam radikalisering och extremism	
Identifiering av risk för terrorism	TRAP-18 (Terrorist Radicalization Assessment Protocol) är en metod för bedömning av risken för terroristiskt våld särskilt hos personer som inte hör till någon radikaliserad grupp, dvs. "lone-actors" 48 Användningen av metoden kräver licens ⁴⁹ .
Bedömning av empatisk förmåga	VERA-2 (Violent Extremist Risk Assessment) är en metod för bedömning av individens förmåga att känna empati gentemot ett eventuellt offer. Empatisk förmåga har konstaterats stå i samband med radikalisering som leder till våldsbejakande extremism. ^{50,51} Användningen av VERA-2 och tolkningen av dess resultat kräver certifierad utbildning ⁵² .
Bedömning av faktorer som ökar risken för och skyddar mot våldsbejakande extremism	ERIS (Extremist Risk Intervention Scale) är en metod som utvecklats till stöd för bedömningen av faktorer som ökar risken för och skyddar mot våldsbejakande extremism.